

גם בשעה הזו. שאם אדם נמשך
אחריה בעולם הזה ועוזב את
הצד הקדוש, אז הנשמה אינה
חוזרת לאותו מקום קדוש. וכמו
שנמשך אחריה בעולם הזה, כך
גם שולטת על נשמתו, ואז
הנשמה יוצאת כמו בחבלים,
ופרשה. וכל זה משום שאותן
נשיקות שנושקות אותה בעולם
הזה, שהן מתוקות, ואחר כך
מרירות בשעה הזו. ועל כן,
והחזיקה בו ונשקה לו, בעולם
הזה, כמו שבארנו.

העוה פניה ותאמר לו. משום
שבהיכל הזה עומדים כל
הקטגורים, וכל השליחים הרעים
שנמצאים אצל האדם וגורמים לו
שיתפקן בתקונו ויסלסל בשערו
ויתרחץ ויתפקן כדי שיסתכלו בו.
כאן עומדת רוח אחת שנקראת
סקטופ"ה, וזהו הממנה על כל
תקון וסלסול של בני אדם.

לפנים ההיכל הזה עומד ממנה
אחר, שהממנה האחר הזה
מעורר את האדם אחר כך
לעוררם, שהרי הוא מתקין גופו
ומסלסל בשערו, שיטל בידו
מראה אחת להסתכל בה,
ומחזיקה בידו ומסתכל בה,
ורואה את דמותו באותו מראה.
וכזה מעורר את אותה הרוח לכח
אחר, שנקרא עסירט"א, ומכאן
יוצאים כל אותם שמראים
לאנשים פזבים בחלומותיהם,
וכל אותם שמראים דברים ולא
מתקנים בהם, אלא לבלבל
אותם.

ואחר כך, כשאותם אנשים
נמשכים באותו מראה שנקרא
מראה, אז כלם בגסות הרוח
שלהם, והרוח הזו שנקראת
עסירט"א, היא מעוררת לרוח
אחת הממנה שהיא תחת ידה,
ונכנסת לנקב שלמטה של כל

דאי בר נש אתמשך אבתרה בהאי עלמא,
ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא
אהדרת לההוא אתר קדישא. וכמה דאתמשך
אבתרה בהאי עלמא, הכי נמי שלטא על
נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי,
ואוקמוה. וכל דא, בגין אינון נשיקין דנשקא
ליה בהאי עלמא, דאינון מתיקין. ולבתר,
מירין ליה בהאי שעטא. ועל דא, והחזיקה
בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא.
העוה פניה ותאמר לו, (משלי ז) בגין דבהאי
היכלא קיימין כל קטיגורין, וכל
שליחאן בישין דמשתכחי לגבי דבר נש,
ועבדי ליה דיתקן בתקונו, ויסלסל בשעריה,
ויתסחי, ויתתקן בגין דיסתכלון ביה. הכא
קיימא רוחא חדא, דאקרי סקטופ"ה. ודא
הוא ממנא על כל תקונא וסלסולא דבני נשא.
לגו דהאי היכלא, קיימא חד ממנא אתרא,
דהאי ממנא אתרא, איהו אתער ליה לבר
נש לבתר, לאתערא לון, דהא איהו מתקן
גרמיה, ומסלסל בשעריה, דיטול בידיה חד
מראה לאסתכלא ביה, ושוי ליה בידיה,
ואסתפל ביה, וחקי דיוקניה בההוא חיזו.
ובהאי אתער לההוא רוחא חילא אתרא.
דאקרי עסירט"א, ומחכא נפקי, כל אינון
דאחזיו כדיבין לבני נשא בחלמיהו. וכל
אינון דאחזיין מלין ולא מתקיימי בהו, אלא
לערבבא לון. (דף רס"ז ע"ב).

ולבתר, כד אינון בני נשא אתמשכאן בההוא
חיזו, דאקרי מראה. כדין פלהו
בגסותא דרוחא דילהון, והאי רוחא דאקרי
עסירט"א, איהו אתער לחד רוחא ממנא
דאיהו תחות ידה, ועאל בנוקבא דלתתא דכל
נוקבין, וסליק מתמן חד רוחא אתרא, דאיהו